

MARCEL LUPU

Despre școli și învățământ

Școlile primare ar trebui să aibă un etaj, iar cele universitare mai multe... Studii superioare sau nu!

La parter ar trebui să fie clasele primare, poate și cele de gimnaziu.

Și cancelaria învățătorilor.

Liceul trebuie să fie, deja, la etaj.

Și cancelaria profesorilor.

Nu mai vorbesc despre Universitate.

Asistenți universitari, Conferențieri, Profesori universitari...

Studii mai superioare!? O clădire impunătoare, etajată, cu cupolă!

Profesoarele la geografie și botanică sunt alese de obicei dintre femeii înalte, slabe, urâte și cu voce stridentă!

Doar la franceză și engleză sunt ceva mai fine....

Am avut un diriginte care, când se enerva, spunea:

”Să-i spui lui măta să vină mâine să ia contact cu mine!”

Profesorul de limba franceză era un tip înalt, gras, cu o voce profundă de bas. Când vorbea era parcă un taur care mugea.

Numele lui era Mugoiu! Real!

La școală am declamat poezii. Aveau subiect, versurile aveau ritm, rime.

Nu era ușor să le memorez dar până la urmă... Făceam exerciții.

Astăzi du-te și declamă o poezie care nu are versuri, nu rime, nu ritm.

Cuvinte disperate, pe care nu le poți ține minte. Nu le declami! Le citești!

Fapt...

Moartea lui Eminescu nu a avut nimic poetic în ea!

Oamenii care vorbesc mai multe limbi străine se numesc ”limbiști”?

Ridic steagul fluorescent al poeziei pragmatice.

Am devenit robul schilod al frazei sprijinite pe cârjele prozei.

Citesc și mă cruceșc (nu sunt creștin!) Oare ce spun poeții de astăzi?

Ce vor ei să transmită prin nonsensul de propoziții nerimate?

Ne având argumente mă lupt cu pumnii, cu palmele cu genunchii.
Fă-te frumoasă pentru tine! Toți ceilalți te văd, fiecare în felul lui.
Satira arde mai tare decât hreanul, ridichea și muștarul.
Și poate să fie pișcătoare ca usturoiul! (și chiar să și miroase)
Humoristul se scutură de humor ca și câinele care iese din apă.
Stropindu-i pe toți!

Cum se nasc cuvinte.

În România a trăit un om care avea înălțimea de 2,42 metrii, pe nume Mitu Gogea.
Era vestit și ajunsese să fie prezentat și la circ. De atunci când vro-iai să descrii ceva mare, imens, se obișnuia să se spună: ”ca Gogea Mitu!” Și s-a implementat cuvântul distorționat: ”Cogeamite!” (cu accent pe ”ea”)

”Cogeamite femeie”! adică o femeie mare, grasă.

”Și-a construit o cogeamite vilă”, etc.

A scris și el trei poezii
Și le-a trimis toate deodată.
Erau ca și ai lui copii,
Sărmanul tată!
L-am cunoscut bietul de el,
Tot n-avea ce să facă
Juca cu rime fel de fel,
Timpul să-i treacă.
Coșbuc, atunci cutremurat
S-a răsturnat cu groază
și a strigat: ”E plagiat
Ăsta mă copiază!..”
La el de sus eu m-am uitat
Și vrând să-i fac pe plac:
”Tu ești de-acum înmormântat
Eu scriu și tac!”

Marcel

Tunetul

Când cerul și marea-i tot una
Iar aerul nu va mișca
Și șade să-nceapă furtuna
Se lasă o liniște grea.

E grea, e de nesuportat,
Și ea prevestește, spun unii,
Cu aerul greu, îndesat,
Că-i liniștea dinaintea furtunii!

Și brusc, dintre nori, o săgeată,
Luminând pe fundalul cernit,
Va țâșni, va trăzni, deodată,
Zgomotoasă, cu glas gros, bubuit!

Natura-i pe noi supărată!
Și ea ne-o transmite prin sunet!
Iată modul în care nearată:
Un fulger urmat de un Tunet!

7 februarie 2024

Pregătiri de război

Zvonuri zboară în aer, la televizor
Tancuri sunt filmate, avioane-n zbor,
Marșuri dau la radio, panouri pe stradă,
La școală copiii în curți fac paradă,
Camioane grele trec într-un convoi,
Atmosfera toată este de război!
Deci și eu, ca lumea, să mă pregătesc,
Cu micile lucruri care îmi lipsesc lipsesc.
O să fac o listă în Mamad să pun
Găleată cu apă, prosop și ...săpun.
Pătura, salteaua, cearșaf și perniță
Iară pentru pipi să pun o oliță!
Radio portabil să mă țină treaz,
Cutii de conserve, butelii de gaz,
Cartofi mari și ceapă și șalote mici,
O buca-de slană cu al ei șorici,
Un salam de iarnă, uscat, milanez,
Un kilo de griș și-unu de orez,
Pastramă afumată, ouă de gaină,
Drojdie de bere, un kil de făină,
Ridiche, dovleac și câteva sfeclă,
Apă minerală, cât mai multe sticle.
Zahăt tos și cuburi, un kilo de sare,
Boia, piper negru, dafin la mâncare.
Cafea neagră, ceai, lapte condensat,
Și-o sticlă de-un litru de whisky clasat!
Ceun și mălai pentru mămăligă.
Unde mi-a fost capul? Ceea ce mă intrigă,
Că deabia la urmă, fiind în război,
Mi-am adus aminte să iau usturoi!

9 februarie 2024

Regret

Copiii de la școală ies.
Eu, pe terasă, am ales
Să stau cu un pahar de vin,
Cu vântul lin și-un cer senin.
Iar zgomotul de vizavi
Produs de horda de copii
Mă ține cu un ochi deschis
Jumate treaz, jumate-n vis
Și mă aduce-n mod subtil
Să fiu din nou doar un copil.

Dar zgomotul s-a îndepărtat
Și doar un simțământ ciudat,
Ca de regret, fără de glas,
Mi-a spus că ”timpul ce-a rămas
Nu-ți e destul, doar parțial,
Să faci ceva de capital.”

7 februarie 2024

Editura SAGA & Jurnalul Israelian, sunt dedicate promovării artelor și a culturii în spațiul de limbă română. Publicăm zilnic jurnalistică, recenzii, analize, invitații la evenimente culturale actuale. Reportaje la zi.

Traducem din trei limbi și tipărim cărți în Ro, la Amazon.com și Israel.

Vizitați <https://www.jurnal-israelian.com>

